

Arrest

nr. 273 771 van 8 juni 2022
in de zaak RvV X / XI

In zake: 1. X
 2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. MOSKOFIDIS
 Eindgracht 1
 3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die beiden verklaren van Albanese nationaliteit te zijn, op 3 februari 2022 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 januari 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 mei 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 mei 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. SERBRUYNS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat T. MOSKOFIDIS verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché E. VANMECHELEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers, echtgenoten, die beiden verklaren van Albanese nationaliteit te zijn, komen volgens hun verklaringen op 13 april 2018 België binnen en verzoeken op 16 april 2018 een eerste keer om internationale bescherming. Op 13 juli 2018 verklaart de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de verzoeken kennelijk ongegrond en besluit hij ten aanzien van verzoekers tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij arrest nr. X van 18 februari 2019 verwerpt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) het door verzoekers ingestelde beroep. Tegen dit arrest werd geen cassatieberoep ingesteld.

1.2. Zonder België te hebben verlaten, dienen verzoekers op 11 september 2020 een tweede verzoek om internationale bescherming in. Op 21 december 2020 neemt de commissaris-generaal ten aanzien van verzoekers een beslissing houdende een niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek). Het tegen deze beslissingen ingestelde beroep wordt door de Raad verworpen bij arrest nr. X van 14 oktober 2021.

1.3. Opnieuw zonder België te hebben verlaten, verzoeken verzoekers op 16 november 2021 een derde keer om internationale bescherming. Huidige, derde verzoeken worden door de commissaris-generaal op 20 januari 2022 niet-ontvankelijk verklaard. Dit zijn de thans bestreden beslissingen, die de volgende dag aan verzoekers aangetekend worden verzonden.

1.4. De bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoeker, luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit Lushnjë (Albanië) en bezit u de Albanese nationaliteit. In het jaar 2004 trouwde u met A.B. (O.V. x.xxx.xxx). Uw broer O.B. is een notoir crimineel. De politie voerde omwille van zijn criminele activiteiten sinds 2004 meerdere huiszoekingen in uw woning uit. O. werd in het jaar 2010 samen met zijn vriend L.H. beschuldigd van de dood van een lid van de bende van A.B. O. en L. zaten hiervoor iets meer dan twee jaar in de gevangenis maar werden uiteindelijk vrijgesproken. Vanaf dit moment werd uw broer vaak lastiggevallen door leden van de bende van A.B. In de daaropvolgende jaren werden uw broer en L. nog meermaals verdacht van enkele geweldplegingen tegen leden van deze bende. In het voorjaar van 2018 werden u en uw gezin onder druk gezet door onbekenden. Ook werd een auto van een buurvrouw tot ontploffing gebracht. In april 2018 verlieten jullie Albanië en vluchtten u, uw vrouw en uw kinderen naar België, alwaar jullie op 16 april 2018 een verzoek om internationale bescherming indienden. U vreesde dat u en uw familieleden bij terugkeer naar Albanië gedood zouden worden door de bende van A.B. vanwege de criminele activiteiten van uw broer O.. Op 13 juli 2018 verklaarde het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) het verzoek om internationale bescherming van u en uw echtgenote kennelijk ongegrond. Bij arrest nr. 217014 d.d. 18 februari 2019 verwierp de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) jullie beroep omdat er geen geloof kon worden gehecht aan uw persoonlijke problemen met de bende van A.B. omwille van de criminele activiteiten van uw broer. Bovendien toonden jullie niet aan dat jullie in geval van problemen niet zouden kunnen rekenen op de bescherming van de Albanese autoriteiten. Jullie gingen niet verder in beroep tegen deze beslissing.

Op 23 april 2019 dienden uw kinderen R. (O.V. x.xxx.xxx) en N. (O.V. x.xxx.xxx) een eerste verzoek om internationale bescherming in. Het Commissariaat-generaal verklaarde beide verzoeken op 13 september 2019 niet-ontvankelijk. Bij arrest nr. 232735 d.d. 17 februari 2020 verwierp de RVV hun beroep omdat hun verklaringen integraal deel uitmaakten van het verzoek om internationale bescherming van u en uw echtgenote. Jullie gingen niet verder in beroep tegen deze beslissing.

Op 11 september 2020 dienden u en uw echtgenote een tweede verzoek om internationale bescherming in. Jullie herhaalden jullie vrees voor de bende van A.B. en voegden hieraan toe dat uw broer opnieuw verdacht werd van verschillende moorden. Uw ouders en uw zus H. werden bedreigd en vluchtten in januari 2020 naar Duitsland. In april 2020 werd uw broer O.B. gearresteerd en sindsdien zit hij in voorhechtenis. Op 22 december 2020 nam het Commissariaat-generaal opnieuw een weigeringsbeslissing omdat er nog steeds geen geloof gehecht kon worden aan uw persoonlijke problemen omwille van uw broers criminele activiteiten. Met uw bewering dat uw familie naar het buitenland vluchtte, maakte u voorts geen persoonlijke vrees voor vervolging of risico op ernstige schade aannemelijk. Bovendien toonden jullie niet aan dat jullie in geval van (bloedwraak)problemen niet zouden kunnen rekenen op de bescherming van de Albanese autoriteiten. Het door jullie ingediende beroep werd op 14 oktober 2021 verworpen door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Op 16 november 2021 dienden u en uw echtgenote een derde verzoek om internationale bescherming in. In het kader van onderhavig verzoek stelt u dat er nieuwe moorden zijn gepleegd in uw thuisstad en dat uw broer en zijn vriend beschuldigd worden van elke moord die er gepleegd wordt. U geeft voorts aan dat u met vier of vijf families problemen heeft en dat een bloedwraak nooit eindigt. Uw broer zit nog steeds in de gevangenis. Bij een eventuele terugkeer naar Albanië vreest u in isolatie te moeten leven en gedood te worden. In het kader van onderhavig verzoek legt u twee internetartikelen neer betreffende de moord op A.S. in Peqin (Albanië) in oktober 2021 en een link naar een YouTubevideo van Vizion Plus TV over de moord op een voormalig lid van de bende van Lushnjë.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw vorige verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen. Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen. Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Vooreerst dient benadrukt te worden dat uw eerste verzoek om internationale bescherming door het Commissariaat-generaal afgesloten werd met een weigeringsbeslissing. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verwierp het door u ingediende beroep omdat er geen geloof kon worden gehecht aan uw persoonlijke problemen met de bende van A.B. omwille van de criminele activiteiten van uw broer. Bovendien toonden jullie niet aan dat jullie in geval van problemen niet zouden kunnen rekenen op de bescherming van de Albanese autoriteiten. Jullie gingen niet verder in beroep tegen deze beslissing. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorig verzoek en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. In het kader van uw tweede verzoek bracht u geen nieuwe elementen aan. Ook in het kader van onderhavig verzoek is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

Uit uw administratief dossier blijkt immers dat u naar aanleiding van onderhavig verzoek om internationale bescherming geen bijkomende inhoudelijke verklaringen hebt afgelegd en evenmin nieuwe documenten of bewijsstukken hebt aangebracht die betrekking hebben op uw asielverzoek. U beperkt zich integendeel louter tot een verwijzing naar asielmotieven die u in het verleden hebt uiteengezet en verklaart slechts dat er nieuwe moorden zijn gepleegd in Lushnjë en dat uw broer en zijn vriend steeds opnieuw verdacht worden (verklaring volgend verzoek d.d. 10 december 2021, vraag 16). Ook verklaart u dat u met vier of vijf families problemen heeft, dat bloedwraken van generatie op generatie overgaan en dat u bij een terugkeer naar Albanië in isolatie zou moeten leven (verklaring volgend verzoek d.d. 10 december 2021, vragen 18, 22 en 23). Deze algemene stellingen, die volledig in het verlengde liggen van de verklaringen die u in het kader van uw vorige verzoeken reeds afgelegd heeft, kunnen de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw persoonlijke problemen omwille van uw broers criminele activiteiten allerminst ombuigen. Bovendien toont u uw beweringen geenszins aan. De door u neergelegde YouTubelink handelt immers slechts over een moord op een voormalig lid van de bende van Lushnjë, zoals de bende van A.B. ook wordt genoemd. Uit niets blijkt dat de inhoud betrekking heeft op u of uw familie. U stelt overigens zelf dat uw naam er niet in vernoemd wordt (verklaring volgend verzoek d.d. 10 december 2021, vraag 16). Er kan hierbij ook nog benadrukt worden dat u in het kader van onderhavig verzoek geen elementen aanbrengt waaruit blijkt dat u bij een terugkeer naar Albanië geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp en/of bescherming van de Albanese autoriteiten in geval van problemen met deze bende en/of problemen in het kader van een eventuele bloedwraak.

Dat de echtgenoot van de zus van uw vrouw werd vermoord in Athene (verklaring volgend verzoek A. d.d. 10 december 2021, vragen 13 en 16) is tot dusver een volstrekt blote bewering. Niet alleen liet uw echtgenote na hierover bijkomende informatie te verschaffen, ook legde ze tot op heden de video's en de bewijzen die ze in haar bezit zou hebben niet neer (verklaring volgend verzoek A. d.d. 10 december 2021, vraag 16). Haar bewering dat deze gebeurtenis verband zou houden met jullie persoonlijke problemen

(verklaring volgend verzoek A. d.d. 10 december 2021, vraag 13), waaraan geen geloof gehecht kan worden, kan gelet op de vaststelling dat u hierover met geen woord repte overigens allerm minst overtuigen.

De krantenartikelen die wel werden neergelegd door u en uw echtgenote handelen overigens louter over de moord op een zekere A.S. in Peqin (Albanië), en houden geen verband met jullie persoonlijke situatie.

Volledigheidshalve kan er, betreffende uw echtgenotes opwerping dat er door de asielinstanties niets onderzocht wordt (verklaring volgend verzoek A. d.d. 10 december 2021, vraag 16), nog opgemerkt worden dat, zoals de Raad in het kader van jullie tweede verzoek gevelde arrest d.d. 14 oktober 2021 reeds omschreef, het de taak van de verzoekers om internationale bescherming is om de verschillende elementen van hun relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van hun verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het Commissariaat-generaal heeft hierbij een samenwerkingsplicht, in die zin dat het de door verzoekers aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het ertoe gehouden is na te gaan of er onder de door verzoekers aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd zowel in het kader van uw tweede verzoek, zoals de Raad bevestigde, en in het kader van onderhavig verzoek uitgevoerd.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Ook het derde verzoek om internationale bescherming van uw echtgenote werd niet-ontvankelijk verklaard.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terugdrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.
(...)"

1.5. De bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoekster, luidt als volgt:

"(...)

A. Feitenrelaas

U verklaart de Albanese nationaliteit te bezitten en moslima te zijn. U werd 31 jaar geleden geboren in Panarit Terpan een dorp nabij de stad Berat in Albanië. U ging acht jaar naar de basisschool. In de jaren '90 verhuisde u naar Lushnje.

U trouwde in 2004 met K.B. (O.V. x.xxx.xxx) en kreeg met hem in 2004 een dochter N. en in 2009 een zoon R.. U maakte huizen schoon terwijl uw man op markten en in de bouwsector werkzaam was.

In 2000 werd uw echtgenoot veroordeeld tot een gevangenisstraf van zes maanden voor een inbraak in een woning.

Al sinds 2004 werd u vaak lastiggevalen door de politie, die tot meerdere malen per dag binnenkwamen in jullie huis in Lushnje om huiszoekingen te verrichten, zelfs in de nacht. De politie deed dit telkens er een misdrijf plaatsvond in Lushnje vanwege de activiteiten van uw schoonbroer O..

Uw schoonbroer O.B. werd in het jaar 2010 samen met zijn vriend L.H. beschuldigd van de dood van een lid van de bende van A.B. Ze zaten hiervoor twee jaar à twee jaar en vier maanden in de gevangenis maar werden uiteindelijk vrijgesproken. Vanaf dit moment werd uw schoonbroer vaak lastiggevalen door leden van de bende van A.B.

Op het einde van het jaar 2013 stortte er een vliegtuig neer in Lushnje waarbij O. beschuldigd werd van drugssmokkel naar Italië. O. werd samen met zes à zeven anderen bij verstek veroordeeld tot elf jaar gevangenisstraf, hetgeen na verzet teruggebracht werd tot zeven jaar.

Op 25 september 2016 verwondde L.H. de neef van de leider van A.B. en nog een andere persoon. Uw schoonbroer werd hier ook van beschuldigd maar geen van beiden werd opgepakt. Een jaar later werd L.H. veroordeeld tot 21 jaar en acht maanden gevangenisstraf voor deze aanval.

Op 11 oktober 2017 werden twee bendeleden van A.B. gedood en nog twee bendeleden van A.B. verwond in Lushnje, waaronder de twee neven van de leider. O. en L. werden gezocht als hoofdverdachten.

Op 24 oktober 2017 vertrok u uit schrik uit Albanië en trok uw echtgenoot naar Griekenland. Uw echtgenoot bleef daar één maand en reisde vervolgens door naar Italië.

Op 1 januari 2018 keerde uw echtgenoot terug van Italië naar Albanië. U vertelde uw echtgenoot dat uw kinderen op school onder druk en bedreigd werden gezet door de kinderen van de broer van de bendeleider. Jullie namen hierop jullie kinderen weg van de school.

Op 7 januari 2018 vertrok uw echtgenoot opnieuw naar Italië om er te gaan werken. Terwijl hij in Italië verbleef, werd een auto van een buurvrouw die vaak bij jullie geparkeerd stond tot ontploffing gebracht op 100 meter van jullie huis. Op 6 maart 2018 keerde uw echtgenoot terug naar Albanië. Opnieuw werden jullie onder druk gezet door mensen die u nog nooit gezien had en op 2 april 2018 vertrok u uit Albanië. Door problemen bij de douane werden jullie documenten verscheurd en konden u en kinderen uw echtgenoot pas op 7 april 2018 vervoegen in Italië waar uw echtgenoot in tussentijd bij een vriend in Milaan verbleef. Jullie reisden samen verder naar België waar jullie op 13 april 2018 aankwamen en op 16 april 2018 een verzoek om internationale bescherming indienden.

U vreest dat u en uw familieleden bij terugkeer naar Albanië gedood zullen worden door de bende van A.B. vanwege de criminele activiteiten van uw schoonbroer O.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u uw paspoort en identiteitskaart neer, alsook het paspoort en identiteitskaart van uw echtgenoot, de paspoorten van uw twee kinderen, vier krantenartikelen, een oproepingsbrief van de rechtbank voor H.B., een dagvaarding voor O.B., een familiecertificaat, een huwelijkscertificaat, een proces-verbaal over een vliegtuigincident van 2014, deel van het gerechtelijk dossier van O.B. van 2010 en de omslag waarin enkele van deze documenten naar België werden gestuurd.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen identificeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 voor versnelde procedures van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 17 december 2017 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Er dient te worden vastgesteld dat u uw verzoek om internationale bescherming volledig steunt op de motieven die door uw echtgenoot K.B. (O.V. x.xxx.xxx), ter zake werden uiteengezet (notities persoonlijk onderhoud CGVS A. d.d. 18/06/2018, p. 6-7. In het kader van zijn verzoek werd besloten tot een beslissing tot kennelijke ongegrondheid die luidt als volgt:

“(…).”

Na het voorgaande kan er ook wat u betreft besloten worden dat uw verzoek kennelijk ongegrond is.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

(…).”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

2.1.1. In wat zich aandient als een enig middel voeren verzoekers de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffend de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Verzoekers vrezen bij terugkeer problemen te ondervinden met de bende van A.B. Zij zijn van oordeel dat uit het geheel van de in het kader van hun huidige verzoeken neergelegde documenten, die zij nogmaals opsommen, overduidelijk blijkt dat verzoekers broer omwille van zware feiten in hechtenis zit en dat verschillende families uit Albanië zijn gevlucht omwille van bloedwraak, zowel verzoekers familie die naar Duitsland is gevlucht als familieleden van S.T., die naar Noorwegen zijn gevlucht.

In het kader van hun huidige verzoeken om internationale bescherming wensen verzoekers te benadrukken dat de mafia zeer actief is in Albanië en dat zij geen enkel vertrouwen hebben in de Albanese autoriteiten.

Volgens verzoekers houdt het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het commissariaat-generaal) manifest onvoldoende rekening met de gegevens van het dossier. Verzoekers wensen te benadrukken dat het element van de vrees voor vervolging als gegrond moet worden beschouwd indien de kandidaat-vluchteling kan aantonen dat het leven voor hem ondraagbaar is geworden in zijn land van herkomst. Ook het lot van andere personen, zoals familieleden, vrienden of personen die behoren tot hetzelfde ras, etnische groep of sociale groep, kan duiden op een gegronde vrees voor vervolging voor de kandidaat-vluchteling zelf (*Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié au regard de la Convention de 1951 et du Protocole de 1967 relatifs au statut des réfugiés*, UNHCR 1979, heruitgegeven, januari 1992). Zo werd de man van verzoeksters zus vermoord in Athene. Ook werd een voormalig lid van de bende van Lushnjë vermoord, alsook werd A.S. in Peqin vermoord.

Verzoekers betwisten voorts dat zij zich in geval van problemen kunnen wenden tot de Albanese autoriteiten en citeren een passage uit “*Guidance: Country policy and information note: blood feuds, Albania*”, februari 2020, update 1 februari 2022. Het kan misschien wel zijn dat in Albanië maatregelen

genomen worden om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen en om de corruptie aan te pakken, maar vooralsnog hebben maatregelen luidens het verzoekschrift nog onvoldoende impact op het terrein en hun asielrelaas toont dit volgens hen duidelijk aan.

2.1.2. Op basis van hetgeen voorafgaat vragen verzoekers de Raad in hoofddorde om hen de vluchtelingenstatus toe te kennen en in ondergeschikte orde om hen de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

2.2. Stukken

Verzoekers voegen ter staving van hun betoog, behalve de informatie waar zij in de uiteenzetting van hun middel naar verwijzen, geen bijkomende stukken bij het voorliggend verzoekschrift.

2.3. Beoordeling

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissingen zijn gesteund en de kritiek van verzoekers daarop.

2.3.2. De Raad benadrukt dat de bestreden beslissingen werden genomen op basis van artikel 57/6/2, § 1, van de Vreemdelingenwet, dat aan de commissaris-generaal de bevoegdheid geeft om een volgend verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk te verklaren indien er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoekers zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoekers voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komen. De aangevoerde schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet mist dan ook juridische grondslag.

2.3.3. Verzoekers dienen een beroep in tegen de beslissingen van de commissaris-generaal, getiteld *“niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)”*, waarbij hun huidige, derde verzoeken om internationale bescherming niet-ontvankelijk worden verklaard in de zin van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet.

2.3.4. Artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissingen zijn genomen, luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet.

De parlementaire voorbereiding van de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt

wanneer de verzoeker om internationale bescherming pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen *an sich* bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijk inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St. Kamer*, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

De terminologische wijziging, ontvankelijkheid in plaats van inoverwegingneming - oud artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet sprak over het al dan niet in overweging nemen van een asielverzoek, daar waar er in de huidige bepaling sprake is van het al dan niet ontvankelijk verklaren van het volgend verzoek om internationale bescherming -, heeft geen enkele impact op de *ratio legis* die leidde tot de invoering van oud artikel 57/6/2 door de wet van 8 mei 2013, noch op de draagwijdte van het onderzoek van de commissaris-generaal (*Parl.St. Kamer*, 2016-2017, nr. 54 2548/001, 116).

2.3.5. Uit de bestreden beslissingen blijkt dat de commissaris-generaal op gemotiveerde en pertinente wijze tot de conclusie komt dat verzoekers geen nieuwe elementen of feiten aanbrengen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komen. Het is de taak van de verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad stelt echter vast dat verzoekers hier in gebreke blijven. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekers het niet eens zijn met de motieven van de bestreden beslissingen, doch de Raad stelt vast dat zij in wezen niet verder komen dan het summier herhalen van eerder afgelegde verklaringen, het formuleren van algemene beweringen en het bekritisieren van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, waarmee zij echter de gedane bevindingen niet weerleggen, noch ontkrachten.

2.3.6. Vooreerst wordt erop gewezen dat de commissaris-generaal in het kader van de eerste verzoeken om internationale bescherming van verzoekers op 13 juli 2018 een onderscheiden beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus nam. Bij arrest nr. 217 014 van 18 februari 2019 verwerpt de Raad het door verzoekers hiertegen ingestelde beroep, omdat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers' persoonlijke problemen met de bende van A.B. omwille van de criminele activiteiten van verzoekers broer. Bovendien toonden verzoekers niet aan dat zij in geval van problemen niet zouden kunnen rekenen op de bescherming van de Albanese autoriteiten. Tegen dit arrest werd geen cassatieberoep ingesteld. De tweede verzoeken om internationale bescherming werden door de commissaris-generaal op 21 december 2020 niet-ontvankelijk verklaard, omdat er nog steeds geen geloof gehecht kon worden aan verzoekers' persoonlijke problemen omwille van de criminele activiteiten van verzoekers broer. Met de bewering dat verzoekers familie naar het buitenland vluchtte, maakten verzoekers voorts geen persoonlijke vrees voor vervolging of risico op ernstige schade aannemelijk. Bovendien toonden zij niet aan dat zij in geval van (bloedwraak)problemen niet zouden kunnen rekenen op de bescherming van de Albanese autoriteiten. Het door verzoekers ingestelde beroep werd bij arrest nr. 262 271 van 14 oktober 2021 door de Raad verworpen. Daar verzoekers geen cassatieberoep tegen voormeld arrest indienden, resten er hen ook geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot hun tweede verzoeken om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat hen betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element of feit in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet aanwezig is dat de kans aanzienlijk groter maakt dat zij in aanmerking komen voor internationale bescherming.

De Raad is niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van huidige volgende verzoeken om internationale bescherming de beslissingen met betrekking tot verzoekers' vorige verzoeken om internationale bescherming nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad heeft immers niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere

beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen.

De Raad benadrukt hierbij dat de commissaris-generaal bij de beoordeling van nieuw aangevoerde gegevens dient na te gaan of de aangevoerde gegevens “nieuw” zijn in de zin dat zij “de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt”, met andere woorden of ze van dien aard zijn dat ze tot een andere beslissing kunnen leiden dan de weigering van een eerder verzoek om internationale bescherming. De Raad wijst erop dat het een evidentie is dat bij de beoordeling van een later verzoek om internationale bescherming rekening mag worden gehouden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerder verzoek zijn afgelegd, en met vaststellingen gedaan in het kader van een vorig verzoek. Dat deze in het nadeel van verzoekers spelen, is geen aanwijzing dat de commissaris-generaal niet zou onderzocht hebben of er nieuwe elementen zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komen. De commissaris-generaal stelt echter op goede gronden vast dat er geen dergelijk element in het dossier van verzoekers voorhanden is en zet uiteen om welke redenen de door verzoekers bijgebrachte elementen en documenten niet worden aanvaard:

“Uit uw administratief dossier blijkt immers dat u naar aanleiding van onderhavig verzoek om internationale bescherming geen bijkomende inhoudelijke verklaringen hebt afgelegd en evenmin nieuwe documenten of bewijsstukken hebt aangebracht die betrekking hebben op uw asielverzoek. U beperkt zich integendeel louter tot een verwijzing naar asielmotieven die u in het verleden hebt uiteengezet en verklaart slechts dat er nieuwe moorden zijn gepleegd in Lushnjë en dat uw broer en zijn vriend steeds opnieuw verdacht worden (verklaring volgend verzoek d.d. 10 december 2021, vraag 16). Ook verklaart u dat u met vier of vijf families problemen heeft, dat bloedwraken van generatie op generatie overgaan en dat u bij een terugkeer naar Albanië in isolatie zou moeten leven (verklaring volgend verzoek d.d. 10 december 2021, vragen 18, 22 en 23). Deze algemene stellingen, die volledig in het verlengde liggen van de verklaringen die u in het kader van uw vorige verzoeken reeds afgelegd heeft, kunnen de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw persoonlijke problemen omwille van uw broers criminele activiteiten allerminst ombuigen. Bovendien toont u uw beweringen geenszins aan. De door u neergelegde YouTubelink handelt immers slechts over een moord op een voormalig lid van de bende van Lushnjë, zoals de bende van A.B. ook wordt genoemd. Uit niets blijkt dat de inhoud betrekking heeft op u of uw familie. U stelt overigens zelf dat uw naam er niet in vermeld wordt (verklaring volgend verzoek d.d. 10 december 2021, vraag 16). Er kan hierbij ook nog benadrukt worden dat u in het kader van onderhavig verzoek geen elementen aanbrengt waaruit blijkt dat u bij een terugkeer naar Albanië geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp en/of bescherming van de Albanese autoriteiten in geval van problemen met deze bende en/of problemen in het kader van een eventuele bloedwraak.

Dat de echtgenoot van de zus van uw vrouw werd vermoord in Athene (verklaring volgend verzoek A. d.d. 10 december 2021, vragen 13 en 16) is tot dusver een volstrekt blote bewering. Niet alleen liet uw echtgenote na hierover bijkomende informatie te verschaffen, ook legde ze tot op heden de video's en de bewijzen die ze in haar bezit zou hebben niet neer (verklaring volgend verzoek A. d.d. 10 december 2021, vraag 16). Haar bewering dat deze gebeurtenis verband zou houden met jullie persoonlijke problemen (verklaring volgend verzoek A. d.d. 10 december 2021, vraag 13), waaraan geen geloof gehecht kan worden, kan gelet op de vaststelling dat u hierover met geen woord repte overigens allerminst overtuigen.

De krantenartikelen die wel werden neergelegd door u en uw echtgenote handelen overigens louter over de moord op een zekere A.S. in Peqin (Albanië), en houden geen verband met jullie persoonlijke situatie.

Volledigheidshalve kan er, betreffende uw echtgenotes opwerping dat er door de asielinstanties niets onderzocht wordt (verklaring volgend verzoek A. d.d. 10 december 2021, vraag 16), nog opgemerkt worden dat, zoals de Raad in het kader van jullie tweede verzoek gevelde arrest d.d. 14 oktober 2021 reeds omschreef, het de taak van de verzoekers om internationale bescherming is om de verschillende elementen van hun relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van hun verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het Commissariaat-generaal heeft hierbij een samenwerkingsplicht, in die zin dat het de door verzoekers aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het ertoe gehouden is na te gaan of er onder de door verzoekers aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd zowel

in het kader van uw tweede verzoek, zoals de Raad bevestigde, en in het kader van onderhavig verzoek uitgevoerd.”

Verzoekers zetten in hun verzoekschrift opnieuw hun vrees problemen te ondervinden met de bende van A.B. uiteen en zij sommen de neergelegde documenten op. De Raad benadrukt samen met de commissaris-generaal dat het gegeven dat verzoekers naar aanleiding van hun huidige verzoeken louter bijkomende verklaringen afleggen die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, hier niets aan wijzigt en op zich niet van aard is afbreuk te kunnen doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid van de beweerde problemen omwille van verzoekers broer criminele activiteiten. Door hun vrees te herhalen, de documenten op te sommen, te poneren wat uit het geheel hiervan naar hun mening blijkt en verder te borduren op hetzelfde ongeloofwaardig relaas, voegen verzoekers niets nieuws of wezenlijks toe aan hun asiëldossier. Door dit te doen in hun verzoekschrift, werpen verzoekers hier evenmin een ander licht op.

Verder opperen verzoekers dat het commissariaat-generaal manifest onvoldoende rekening houdt met de gegevens van het dossier, citeren zij uit de proceduredids van het UNHCR en herhalen zij dat de man van verzoeksters zus in Athene werd vermoord, dat ook een voormalig lid van de bende van Lushnjë werd vermoord, alsook dat A.S. in Peqin werd vermoord. Dit doet echter hoe dan ook geen afbreuk aan het gestelde door de commissaris-generaal, meer bepaald dat de stelling dat de man van verzoeksters zus in Athene werd vermoord een volstrekt blote bewering is, dat uit niets blijkt dat de inhoud van de neergelegde *YouTube*-link, in verband met een moord op een voormalig lid van de bende van Lushnjë, betrekking heeft op verzoekers of hun familie en dat de krantenartikelen over de moord op een zekere A.S. in Peqin geen verband houden met de persoonlijke situatie van verzoekers. De Raad benadrukt hierbij nog dat ieder verzoek om internationale bescherming afzonderlijk en op individuele wijze moet worden onderzocht en beoordeeld, rekening houdende met de concrete situatie in het land van herkomst, alsook met de individuele elementen, zoals aangebracht door de verzoeker om internationale bescherming. Elk verzoek om internationale bescherming dient, zoals thans in het geval van verzoekers, op individuele basis te worden onderzocht op zijn eigen merites waarbij degene die om internationale bescherming verzoekt op een voldoende concrete manier dient aan te tonen dat hij persoonlijk een gegronde vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade loopt. Feiten en elementen eigen aan elk concreet verzoek om internationale bescherming zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier.

De Raad voegt hieraan toe dat waar verzoekers verwijzen naar en citeren uit algemene informatie, dit niet volstaat om aan te tonen dat verzoekers in hun land van herkomst werkelijk worden bedreigd en vervolgd of dat er wat hen betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, bestaat. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekers blijven hier in gebreke. Verzoekers verliezen doorheen hun betoog omtrent de moorden op familieleden en derden omwille van bloedwraak in Albanië overigens opnieuw uit het oog dat hun vorige verzoeken om internationale bescherming door het commissariaat-generaal op definitieve wijze werden afgesloten met een weigeringsbeslissing. De Raad verwierp de beroepen omdat er geen geloof kon worden gehecht aan verzoekers persoonlijke problemen met de bende van A. B. omwille van de criminele activiteiten van zijn broer en verzoekers niet aantoonde dat zij in geval van problemen niet zouden kunnen rekenen op de bescherming van de Albanese autoriteiten.

2.3.7. Verzoekers werpen in het verzoekschrift echter op dat zij zich in geval van problemen niet kunnen wenden tot de Albanese autoriteiten, benadrukken dat de maffia zeer actief is in Albanië en dat zij geen enkel vertrouwen hebben in de Albanese autoriteiten. De Raad wijst er in dit kader vooreerst op dat naar aanleiding van de twee vorige verzoeken om internationale bescherming reeds is komen vast te staan dat verzoekers niet aantoonde dat zij in geval van problemen niet zouden kunnen rekenen op de bescherming van de Albanese autoriteiten. Verzoekers brengen in het voorliggend verzoekschrift geen enkel concreet nieuw element aan dat deze beoordeling omtrent de Albanese nationale beschermingsmogelijkheden in hun specifiek geval zou kunnen beïnvloeden. De Raad stelt immers vast dat verzoekers een slechts algemeen betoog voeren, verwijzend naar een fragment uit algemene informatie over bloedwraak in Albanië en daarnaast elementen uit hun relaas herhalend, dat zij louter opwerpen dat zij geen enkel vertrouwen hebben in de Albanese autoriteiten en dat de genomen maatregelen nog onvoldoende impact hebben op het terrein. Met deze algemene beschouwingen tonen verzoekers, mede gelet op hogerstaande vaststellingen, niet *in concreto* aan dat zij persoonlijk met betrekking tot de door hen verklaarde problemen geen beroep zouden kunnen doen op de Albanese autoriteiten en dat deze niet bij machte of niet willig zouden zijn om hen hulp en/of bescherming te verlenen. De Raad besluit dat verzoekers slechts een herhalend en algemeen betoog voeren, en zij in

wezen slechts aangeven een andere mening te zijn toegedaan waarbij zij de reeds vaststaande beoordeling uit het oog verliezen.

2.3.8. Gelet op het geheel van wat voorafgaat, treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar deze besluit dat verzoekers geen nieuwe elementen aanbrengen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling, in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of voor subsidiaire bescherming, in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet, in aanmerking komt. Bijgevolg heeft de commissaris-generaal in de bestreden beslissingen ten aanzien van verzoekers terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van hun (volgende) verzoeken om internationale bescherming.

2.3.9. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekers hebben evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

2.3.10. Het middel is ongegrond. De bestreden beslissingen wordt beaamd en in hun geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht juni tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. V. SERBRUYNS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

V. SERBRUYNS